

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

14e jaargang nr. C 62

22 juni 1971

Uitgave in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vraag nr. 563/70 van de heer Vredeling aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Diplomatieke vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen van derde landen, die de D.D.R. volkenrechtelijk erkend hebben 1

Schriftelijke vraag nr. 567/70 van de heer Glinne aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Bedreiging voor het Concorde-project 2

Schriftelijke vraag nr. 1/71 van de heer Spénale aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Intracommunautaire akkoorden ter voorkoming van dubbele belastingheffing . . 3

Schriftelijke vraag nr. 13/71 van de heer Vredeling aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Financiële consequenties verbonden aan het handelsverkeer in landbouwprodukten met de D.D.R. 6

Schriftelijke vraag nr. 35/71 van de heer Adams aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Niet-nakomen van de resolutie van de Raad van 12 maart 1968 inzake de op veterinair gebied te treffen communautaire maatregelen 7

Schriftelijke vraag nr. 47/71 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Vergroting van de suikerbietenproductie in Frankrijk 8

Schriftelijke vraag nr. 49/71 van de heer Spénale aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Organisatie van vakbondsafdelingen in multinationale ondernemingen in de Gemeenschap 10

Schriftelijke vraag nr. 68/71 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Ontwerp van wet Retorsiewet Zeescheepvaart 11

Inhoud (vervolg)

Schriftelijke vraag nr. 70/71 van de heer Glinne aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Toepassing van de B.T.W. in de Lid-Staten op de as van gecremeerde overledenen 12

Schriftelijke vraag nr. 76/71 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Betreft: Instelling van een Raadgevend Comité voor de visserij 13

II Voorbereidende besluiten

Commissie

Voorstel voor een beschikking van de Raad tot invoering van een gemeenschappelijk stelsel van heffingen op het gebruik van de verkeerswegen 15

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad betreffende de levering van eiprodukten aan het Wereldvoedselprogramma 17

Voorstel voor een richtlijn van de Raad ter uitbreiding van de toepassing van de richtlijn van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid op degenen op wie het recht om verblijf te houden op het grondgebied van een Lid-Staat na er een betrekking te hebben vervuld van toepassing is 18

Voorstellen voor verordeningen (EEG) van de Raad

I. betreffende de invoer in de Gemeenschap van visserijprodukten van oorsprong uit Marokko 19

II. betreffende de invoer in de Gemeenschap van visserijprodukten van oorsprong uit Tunesië 20

III. Bekendmakingen

Commissie

Goedkeuring van projecten, gefinancierd door het E.O.F. 21

Bericht van aanbesteding nr. 960, uitgeschreven door de Republiek Opper-Volta, voor een project gefinancierd door de E.E.G. — E.O.F. 22

Bericht van inschrijving voor het leveren c.i.f. Jordaanse loshaven van meel van zachte tarwe ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1282/71 van de Commissie van 18 juni 1971 23

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 563/70

van de heer Vredeling

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 maart 1971)

Betreft : Diplomatieke vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen van derde landen, die de D.D.R. volkenrechtelijk erkend hebben

1. Accepteren de Raad en de Commissie de geloofsbrieven van hoofden van missies van derde landen bij de Europese Gemeenschappen, die de D.D.R. volkenrechtelijk hebben erkend ?
2. Zo ja, kan een opsomming worden gegeven van derde landen die de D.D.R. volkenrechtelijk hebben erkend en een diplomatieke vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen hebben ?

Antwoord

(7 juni 1971)

1. Bij de beantwoording van een verzoek om opneming van een diplomatieke missie of het verlenen van agrément op de benoeming van een nieuw Hoofd van een missie bij de Europese Gemeenschappen, wordt door de Raad rekening gehouden met de verschillende punten die door de leden van de Raad naar voren worden gebracht.

Tot nu toe is het nog niet voorgekomen dat de Gemeenschappen dergelijke verzoeken op grond van de buitenlandse betrekkingen van het betrokken land hebben geweigerd.

2. De Raad houdt geen lijst bij van de buitenlandse betrekkingen van derde landen die een dergelijk verzoek indienen.

Het blijkt evenwel dat de volgende landen met een missie bij de Europese Gemeenschappen, de D.D.R. volkenrechtelijk hebben erkend : Algerië, de Arabische Republiek Syrië, de Verenigde Arabische Republiek, Ceylon, Chili, de Volksrepubliek Kongo, Irak, Joegoslavië, Somalia, Soedan en de Centraalafrikaanse Republiek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 567/70

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 maart 1971)

Betreft : Bedreiging voor het Concorde-project

Nadat tijdens de onlangs gehouden proefvluchten de hoge technische kwaliteiten van de Concorde zijn gebleken, worden de afzetmogelijkheden van dit toestel bedreigd door diverse in de Verenigde Staten bij verscheidene wetgevende instanties van de staten zoals New York en New Jersey ingediende wetsvoorstellen : wanneer deze staten, ten einde de omgeving tegen geluidshinder te beschermen het landen van de Concorde te New York verbieden, zal dit waarschijnlijk leiden tot een dermate grote vermindering van de bestellingen van het Frans-Britse supersonische toestel door luchtvaartmaatschappijen die op de transatlantische route vliegen, dat het project eventueel door de beide voor de introductie en de uitvoer hiervan verantwoordelijke regeringen zou moeten worden herzien of zelfs opgegeven.

Overigens heeft de British Overseas Airways Corporation (B.O.A.C.), die een optie heeft genomen op acht toestellen van het type Concorde, in een verslag aan de Britse Regering te kennen gegeven dat het haar, afgezien van alle overwegingen ten aanzien van de geluidshinder, niet mogelijk is een rendabele exploitatie van het supersonische verkeerstoestel te waarborgen en daarom een verlaging van het aantal te bestellen toestellen voorstelt. Aangezien andere nationale luchtvaartmaatschappijen op analoge wijze

redeneren, dreigt het totale aantal toestellen dat Sud Aviation en de British Aircraft Corporation naar het prototype zullen bouwen van 72 tot ongeveer 30 te dalen, met als gevolg sterk gestegen produktiekosten per eenheid.

Kan de Commissie, nu te Londen, het besluit is gevallen om de vroegere Labour-minister voor technologie, de heer Anthony Wedgwood Benn, het Concorde-project voor de „wetgever” van de staat New York te laten bepleiten, antwoord geven op de volgende vragen :

1. Beschouwt de Commissie de Concorde als een essentieel element in het antwoord van Europa op de technologische „uitdaging” van Amerika ? Moet het in beginsel niet positief gewaardeerd worden dat door de samenwerking tussen twee Europese overheidsondernemingen de Amerikaanse plannen ten aanzien van de S.S.T. voorbij zijn gestreefd en Europa een technologisch leadership heeft gekregen dat helaas te zeldzaam is geworden ?
2. Is het derhalve toelaatbaar dat de Commissie klaarblijkelijk niet is betrokken bij de behandeling van het Concorde-project in verschillende hoofdsteden ?
3. Welke maatregelen denkt de Commissie te kunnen voorstellen om het project eventueel te redden ?

Antwoord

(8 juni 1971)

1. De Concorde is het belangrijkste vliegtuigproject dat tot nu toe in West-Europa werd ontwikkeld. Bij de uitvoering van het Concorde-project zijn behalve de twee vliegtuigfabrieken ook nog andere Europese firma's betrokken, b.v. voor de motoren de firma Rolls-Royce en S.N.E.C.M.A. Dit project biedt verschillende Europese firma's de — reeds gedeeltelijk benutte — mogelijkheid om zich een aantal technieken in het ontwerp- en produktiestadium eigen te maken. Bijna 50.000 werknemers zijn betrokken bij de verwezenlijking ervan.

2. De Commissie is van oordeel dat de Britse en Franse Regeringen, die dit project hebben ontworpen en gesteund, een beslissing moeten nemen met betrekking tot de commerciële uitvoering van dit project, op basis van alle gegevens waarover zij alleen beschikken en die zij alleen in het huidige stadium kunnen bijeenbrengen, en dat zij in geval

van een positieve beslissing alles in het werk moeten stellen om het succes ervan te verzekeren.

Nochtans is de Commissie van mening, zoals zij reeds heeft onderstreept in haar nota aan de Raad van 11 november 1970 betreffende een „omvattende communautaire actie op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek- en ontwikkelingswerk”, dat het wenselijk zou zijn geavanceerde technologische projecten zoals de Concorde in de toekomst slechts uit te voeren in het kader van een globaal communautair beleid inzake technologische ontwikkeling. Dank zij dit beleid moet het mogelijk zijn, door een systematische evaluatie van alle aspecten — economische en sociale behoeften, beschikbare mankracht en geldmiddelen, bestaande en nog te ontwikkelen technieken, eisen van milieuhygiëne, enz. — de meest passende keuzen of prioriteiten vast te stellen.

3. De recente beslissing van de Britse en Franse Regeringen om het Concorde-project voort te zetten maakt een bemiddeling, met de bedoeling het project te „redden”, overbodig.

Voor wat de Gemeenschap betreft, is de Commissie van oordeel dat de problemen van de Europese

vliegtuigindustrie, en meer speciaal die in verband met de ontwikkeling van het Concorde-project, kunnen worden onderzocht door het Comité voor het industriële beleid, waarvan zij de oprichting heeft voorgesteld. De Commissie is actief bezig met de voorbereiding hiervan, zodat een dergelijk onderzoek op korte termijn kan plaatsvinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1/71

van de heer Spénale

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 maart 1971)

Betreft: Intracommunautaire akkoorden ter voorkoming van dubbele belastingheffing

1. Kan de Commissie mededelen of er tussen de Lid-Statens akkoorden bestaan ter voorkoming van dubbele belastingheffing, en zo ja, welke?

2. Op welke soorten belasting hebben deze akkoorden betrekking en hoe is in het kort de regeling die in elk afzonderlijk geval wordt gevolgd?

3. Bestaan er dergelijke akkoorden voor de belasting op het inkomen van natuurlijke personen?

4. Zo ja, welke, hoe werken zij, en hoe wordt dan de belasting betaald op het inkomen van een „onderdaan van de Gemeenschap” in een Lid-Staat waarvan hij geen onderdaan is?

5. Zo neen, acht de Commissie het sluiten van dergelijke akkoorden dan gewenst of ongewenst?

Antwoord

(8 juni 1971)

Aangezien de sub 2, 3 en 4 vermelde onderwerpen op een zeer ruim en ingewikkeld gebied betrekking hebben, heeft de Commissie zich moeten beperken tot globale antwoorden waarin de algemene regelingen worden weergegeven.

1. Tussen de Lid-Statens bestaan de volgende bilaterale overeenkomsten ter vermijding van dubbele belastingheffing:

- Duitsland — Italië :
ondertekend te Rome op 31 oktober 1925 ;
- België — Luxemburg :
ondertekend te Brussel op 9 maart 1931 ;
- België — Italië :
ondertekend te Brussel op 11 juli 1931 ;
- Frankrijk — Nederland :
ondertekend te Parijs op 30 december 1949 ;

- Italië — Nederland :
ondertekend te Den Haag op 24 januari 1957 ;
- Frankrijk — Luxemburg :
ondertekend te Parijs op 1 april 1958 ;
- Duitsland — Luxemburg :
ondertekend te Luxemburg op 23 augustus 1958 ;
- Frankrijk — Italië :
ondertekend te Parijs op 29 oktober 1958 ;
- Duitsland — Nederland :
ondertekend te Den Haag op 16 juni 1959 ;
- Duitsland — Frankrijk :
ondertekend te Parijs op 21 juli 1959 ;
- België — Frankrijk :
ondertekend te Parijs op 28 oktober 1964 ;
- Duitsland — België :
ondertekend te Brussel op 11 april 1967 ;

- Luxemburg — Nederland :
ondertekend te Den Haag op 8 mei 1968 ;
- België — Nederland :
ondertekend te Brussel op 19 oktober 1970
(ter vervanging van de overeenkomst van 20 februari 1933).

Op de 15 tussen de Lid-Staten mogelijke bilaterale betrekkingen worden thans 14 gedekt door overeenkomsten. Het zijn enkel de betrekkingen tussen het Groothertogdom Luxemburg en Italië welke niet bij overeenkomst zijn geregeld.

2 en 3. Deze overeenkomsten hebben praktisch betrekking op alle inkomsten- en vermogensbelastingen van de overeenkomstsluitende landen.

Het algemene beginsel van de toepassing dezer overeenkomsten is gebaseerd op toekenning van het recht van belastingheffing aan één van de overeenkomstsluitende landen hetzij op grond van een territoriaal of economisch verband tussen het land en de inkomsten of het vermogen, hetzij op grond van een persoonlijke betrekking, zoals de woonplaats, tussen het land en de natuurlijke of rechtspersoon.

De verdeling van het recht om belasting te heffen geschiedt niet volgens categorieën van belastingen, welke van land tot land veel zouden kunnen verschillen, maar volgens categorieën van inkomsten of van vermogen, welke in de diverse landen veel overeenkomst vertonen.

De voornaamste categorieën van inkomsten waarop de thans vigerende bilaterale overeenkomsten tussen de Zes ter voorkoming van dubbele belasting betrekking hebben, zijn als volgt :

- a) inkomsten uit onroerende goederen ;
- b) ondernemingsgewinst ;
- c) inkomsten uit zee- of binnenscheepvaart of luchtvaart ;
- d) dividend ;
- e) rente ;
- f) rechten ;
- g) kapitaalwinst ;
- h) inkomsten uit onafhankelijke beroepen ;
- i) inkomsten uit beroepen in loondienst ;
- j) tantièmes ;
- k) inkomsten van kunstenaars en van sportbeoefenaars ;
- l) pensioenen ;

- m) inkomsten uit openbare functies ;
- n) inkomsten van studenten ;
- o) niet nader genoemde inkomsten.

Het recht om belasting te heffen voor elk van deze categorieën van inkomsten is over het algemeen als volgt geregeld :

- aa) inkomsten uit onroerende goederen :

belastingheffing door de Staat waar de goederen waarvan de inkomsten afkomstig zijn, zijn gelegen ;

- bb) ondernemingswinst :

belastingheffing door de Staat waar de onderneming is gevestigd, behalve indien zij een bedrijvigheid door middel van een vast bedrijf in de andere Staat uitoefent ; in het laatste geval worden de winsten van zodanig vast bedrijf door de andere Staat belast ;

- cc) inkomsten uit zee- of binnenscheepvaart of luchtvaart :

belastingheffing door de Staat waar de zetel van de werkelijke leiding van de onderneming is gevestigd ;

- dd) dividend :

het recht om belasting op dividend te heffen is tussen de twee overeenkomstsluitende staten als volgt verdeeld :

de Staat waar de begunstigde woonachtig is, heeft het recht om belasting op het dividend te heffen, doch de Staat van de zetel van de debiteur van de dividend heeft het recht een inhouding bij de bron, gewoonlijk tegen een beperkt percentage (meestal 15 %), toe te passen.

Het bedrag van zodanige inhouding komt in mindering van de belasting welke door de begunstigde in de Staat van zijn woonplaats wordt betaald.

De in grote lijnen op dit criterium gebaseerde overeenkomsten zijn tussen de volgende staten gesloten :

Duitsland — Luxemburg,
Frankrijk — Luxemburg,
Frankrijk — Italië,
Duitsland — Nederland,
Duitsland — Frankrijk,
België — Frankrijk,
Duitsland — België,
Luxemburg — Nederland,
België — Nederland.

Krachtens de overeenkomst tussen Frankrijk en Nederland, welke wel gebaseerd is op het criterium van belastingheffing in het land van de

begunstigde, geschiedt geen inhouding bij de bron in het land van de debiteur.

In de overeenkomst tussen België en Luxemburg is de belasting op dividend niet geregeld.

De overeenkomsten tussen Italië en België, Italië en Duitsland en Italië en Nederland zijn op het tegenovergestelde beginsel gebaseerd, dat wil zeggen: de belasting wordt geheven in de Staat van de bron of van de debiteur van het dividend.

Er zijn echter bijzondere voorschriften op grond waarvan in bepaalde gevallen, ter vermijding van dubbele belasting in de Staat van de begunstigde, terugbetaling of niet-toepassing van de inhouding bij de bron kan geschieden.

ee) rente :

ten aanzien van rente wordt gewoonlijk hetzelfde criterium van belastingheffing in de Staat van de woonplaats van de begunstigde toegepast, zoals hierboven is vermeld voor dividend, terwijl de Staat van de debiteur het recht heeft een beperkte inhouding bij de bron (meestal 15 %) toe te passen welke in mindering komt van de belasting welke door de begunstigde wordt betaald in de Staat waar hij zijn woonplaats heeft.

Toepassing van inhouding bij de bron komt echter in de overeenkomsten tussen de Zes minder vaak voor dan in het geval van dividend.

Om te weten op welk criterium elke overeenkomst is gebaseerd, kan men gebruik maken van hetgeen hierboven voor dividend (dd) is gezegd ;

ff) rechten :

de rechten worden belast in de Staat van de woonplaats van de begunstigde (in enkele gevallen kan de Staat een inhouding bij de bron tegen een zeer laag percentage toepassen welke in mindering komt van de belasting welke in de Staat van de woonplaats wordt geheven) ;

gg) kapitaalwinst :

belastingheffing door de Staat van de woonplaats van de natuurlijke of rechtspersoon die de goederen vervaardigt waardoor kapitaalwinst ontstaat. Deze regeling komt meestal voor in de overeenkomsten van de laatste tijd. Winst door vervaardiging van onroerende goederen is echter belastbaar in het land waar de goederen zijn gelegen ;

hh) inkomsten uit onafhankelijke beroepen :

belastingheffing door de Staat van de woonplaats, behalve indien het beroep in de andere Staat in een vaste plaats of in permanente installaties wordt uitgeoefend ;

ii) inkomsten uit beroepen in loondienst :

belastingheffing door de Staat waar het beroep wordt uitgeoefend behalve voor personen in loondienst die gedurende een beperkt tijdvak, dat meestal minstens 183 dagen per jaar bedraagt, tijdelijk op dienstreis zijn ;

jj) tantièmes :

belastingheffing door de Staat waar de uitkerende vennootschap is gevestigd ;

kk) inkomsten van kunstenaars en sport :

belastingheffing door de Staat waar de artistieke of sportieve bedrijvigheid wordt uitgeoefend.

Deze regeling is slechts te vinden in enkele overeenkomsten welke in de laatste tijd tussen Lid-Staten zijn gesloten ;

ll) pensioenen :

belastingheffing door de Staat waar de begunstigten waaraan het pensioen wordt uitgekeerd, hun woonplaats hebben, indien het particuliere pensioenen betreft. De belastingheffing geschiedt door de Staat die de pensioenen betaalt, indien het openbare pensioenen betreft. In de overeenkomsten tussen Italië en Frankrijk, Italië en Duitsland en Italië en België wordt dit laatste criterium ook toegepast voor particuliere pensioenen ;

mm) inkomsten uit openbare functies :

belastingheffing door de Staat die de salarissen van de openbare ambtenaren betaalt ;

nn) inkomsten van studenten :

deze worden niet belast door de Staat waar zij verblijven om hun studie voort te zetten, mits hun inkomsten afkomstig zijn van een bron buiten genoemde Staat ;

oo) niet nader genoemde inkomsten :

deze worden uitsluitend belast door de Staat waar de persoon die de niet nader genoemde inkomsten ontvangt, zijn woonplaats heeft ;

pp) Het beginsel van de belastingheffing op vermogen is als volgt :

belastingheffing door de Staat die gerechtigd is de diverse categorieën van inkomsten van het vermogen te belasten.

4. De overeenkomsten ter vermijding van dubbele belasting wat betreft de belasting op inkomsten van natuurlijke personen, zijn vermeld sub 1 en functioneren volgens de sub 2 en 3 in het kort vermelde regelingen.

Indien het recht om bepaalde inkomsten te belasten krachtens de overeenkomst aan een andere Staat dan aan die van de woonplaats is toegekend, past die

andere Staat zijn belasting op die inkomsten toe wanneer die inkomsten volgens zijn nationale wetgeving belastbaar zijn.

In dat geval ontheft de Staat van de woonplaats de inkomsten in kwestie en houdt hiermede enkel rekening voor zover de door de andere Staat belaste inkomsten in de berekening van de belasting op de overige inkomsten, welke volgens een progressief percentage op het totale inkomen wordt vastgesteld, moeten worden inbegrepen.

De belasting op de inkomsten van een „onderdaan van de Gemeenschap” in een Lid-Staat waarvan hij geen onderdaan is, wordt krachtens de thans van kracht zijnde bilaterale overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belasting op dezelfde wijze vastgesteld alsof de belastingplichtige een onderdaan van deze Staat was : immers, in deze overeenkomsten wordt geen rekening gehouden met het begrip „onderdaan”, noch met het begrip „nationaliteit ” van de een of andere Staat. Hetzelfde geldt voor zeer talrijke nationale wetgevingen die een persoon uitsluitend belasten op grond van zijn fiscale

woonplaats en daarbij geen rekening houden met zijn nationaliteit.

Om de voordelen van deze overeenkomsten te kunnen genieten, is het voldoende dat een natuurlijke persoon ingezetene van een van de overeenkomstsluitende Staten is, zoals in de inleidende artikelen betreffende het individuele toepassingsgebied van elk van de overeenkomsten in kwestie is bepaald.

Bovendien behelst elke overeenkomst een artikel waarin elke discriminatie op grond van nationaliteit is verboden.

5. Zoals blijkt uit bovenstaande antwoorden, met name sub 1, bestaan dergelijke overeenkomsten.

Wat betreft de vraag of de Commissie het sluiten van dergelijke overeenkomsten al dan niet wenselijk acht, is zij van mening dat tegelijk met de werkzaamheden tot harmonisatie van belastingen een actie moet worden gevoerd om de kwesties welke tot nu toe in bilaterale overeenkomsten werden geregeld, op uniforme wijze en volgens de communautaire procedures te regelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 13/71
van de heer Vredeling
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(18 maart 1971)

Betreft : Financiële consequenties verbonden aan het handelsverkeer in landbouwprodukten met de D.D.R.

1. Kan de Raad bevestigen dat bij het tot stand brengen van de regelingen inzake de vervanging van de financiële bijdragen van de Lid-Staten door eigen middelen van de Gemeenschappen en inzake de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid vanaf 1 januari 1971, niet gesproken is over de financiële consequenties verbonden aan het handelsverkeer in landbouwprodukten met de D.D.R. ⁽¹⁾ ?
2. Zo ja, acht de Raad het dan niet gewenst dat de in mei 1966 gemaakte afspraken tussen de Lid-Staten inzake de financiële consequenties van het handelsverkeer in landbouwprodukten met de D.D.R. opnieuw in discussie worden gebracht ?

⁽¹⁾ Zie ook het antwoord van de Nederlandse minister van Landbouw en Visserij op zesbetreffende schriftelijke vragen in de Tweede Kamer ; Aangangsel tot het Verslag van de Handelingen der Tweede Kamer, zitting 1970-1971, blz. 1225.

Antwoord
(8 juni 1971)

Ad 1 en 2.

De Raad kan bevestigen dat bij de uitwerking van Verordening (EEG) nr. 729/70 ⁽¹⁾ inzake de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en van het besluit inzake de vervanging van de financiële bijdragen van de Lid-Staten door eigen middelen van de Gemeenschappen, in de Raad geen debat heeft plaatsgevonden over de financiële consequenties van het handelsverkeer in landbouwprodukten met de D.D.R.

Deze kwestie is sinds de inwerkingtreding van bovengenoemde besluiten niet in het kader van de Raad aan de orde gesteld ; derhalve werd zij niet besproken.

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 35/71
van de heer Adams
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(30 maart 1971)

Betreft : Niet-nakomen van de resolutie van de Raad van 12 maart 1968 inzake de op veterinair gebied te treffen communautaire maatregelen

In zijn resolutie van 12 maart 1968 inzake de op veterinair gebied te treffen communautaire maatregelen ⁽¹⁾ is de Raad o. a. overeengekomen

- het op 19 december 1963 bij hem door de Commissie ingediende voorstel voor een richtlijn betreffende de gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vleesprodukten en
- het op 20 september 1965 bij hem door de Commissie ingediende voorstel voor een richtlijn inzake gezondheids- en veterinairerechtelijke vraagstukken bij invoer van runderen en varkens en vers vlees uit derde landen

vóór 31 maart 1968 aan te nemen.

Aangezien dit, nu al weer drie jaar zijn verstrekken, nog steeds niet is geschied, wordt de Raad verzocht mede te delen :

1. waaraan deze ernstige vertraging moet worden geweten ;
2. welke concrete moeilijkheden de goedkeuring van deze voorstellen voor richtlijnen in de weg staan ;
3. op welke gronden de Raad zich niet door zijn resolutie gebonden acht ;
4. waarom de Raad de door het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité gestelde eis om de harmonisatie van het veterinaire recht te bespoedigen en daardoor met name een voldoende bescherming van de gezondheid van mens en dier in de Gemeenschap te waarborgen, naast zich heeft neergelegd ;
5. wanneer ten langen leste op de goedkeuring van de voorstellen voor richtlijnen mag worden gerekend ?

⁽¹⁾ PB nr. C 22 van 18. 3. 1968, blz. 18.

Antwoord

(7 juni 1971)

1 en 2. De vertraging waarop bedoeld wordt door de geachte Afgevaardigde is te wijten aan de grote moeilijkheden die werden ondervonden bij het streven naar overeenstemming over de bedoelde twee voorstellen voor een richtlijn.

Wat het eerste betreft, de Raad zag zich geplaatst voor het ingewikkelde probleem van de vaststelling van de werkingssfeer van de richtlijn en van de lijst van bestanddelen die zijn toegestaan in de bereidingen in kwestie. De voorbereidende werkzaamheden in het kader van de Raad hebben de Commissie ertoe gebracht het voorstel voor een richtlijn te splitsen in drie voorstellen voor verordeningen die nogal fundamenteel verschillen van het oorspronkelijke voorstel. Daarom deed zij de Raad op 26 maart 1971 twee voorstellen voor verordeningen toekomen betreffende enerzijds de gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vleesprodukten binnen de Gemeenschap en anderzijds de veterinaire rechtelijke vraagstukken die hiermee verband houden. Een derde voorstel dat met name handelt over de kwestie van de bestanddelen is voor later aangekondigd.

Wat het tweede voorstel voor een richtlijn betreft, werde de taak voornamelijk bemoeilijkt door het

vraagstuk van de te volgen procedure voor de goedkeuring der derde landen en hun inrichtingen. De Raad heeft dit vraagstuk zelf tijdens zijn zitting van 9 november 1970 in behandeling genomen en er werd een richtsnoer uitgestippeld waarbij werd overeengekomen dat de kwestie van de lijst in beraad zou worden gehouden, zodat er binnen een redelijke termijn tot aanneming kan worden overgegaan met dien verstande dat er tussen de aanneming en de inwerkingtreding van de richtlijn enige tijd zou verstrijken waardoor de betrokken derde landen zich zo nodig kunnen aanpassen aan de voorschriften van de richtlijn. Er deden zich echter nog een aantal problemen van technische aard voor, waardoor de aanneming van deze richtlijn dienovereenkomstig werd vertraagd.

3, 4 en 5. Zich rekenschap gevend van de noodzaak om op deze gebieden, zoals is aangegeven in de resolutie van 12 maart 1968, snel tot een harmonisatie te komen, beijvert de Raad zich om de nodige maatregelen vast te stellen. Wat evenwel het gebied betreft dat bestreken wordt door het voorstel „vleesprodukten” moet hij in de eerste plaats het advies van het Europese Parlement afwachten, dat hij over de twee bovengenoemde voorstellen voor verordeningen heeft geraadpleegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 47/71**van de heer Vredeling****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(1 april 1971)

Betreft: Vergroting van de suikerbietenproductie in Frankrijk

1. Is het waar, dat de Federatie van Bietentelersverenigingen in Frankrijk haar leden heeft geadviseerd de teelt van suikerbieten te vergroten tot maximaal 145 % van het nationale quotum ?

2. Kan de Commissie bevestigen dat Frankrijk in het afgelopen seizoen 2,47 miljoen ton suiker produceerde, hetgeen overeenkomt met 128 % van het nationale quotum ?

3. Betekent opvolging van het advies van de Franse Federatie van Bietentelersverenigingen dat de E.E.G.-productie wordt belast met een extra hoeveelheid van 400.000 ton suiker ?

4. Acht de Commissie deze extra productie in Frankrijk een logisch gevolg van de specialisatie van de landbouwproductie binnen de E.E.G. ?

5. Indien dit zo is, acht de Commissie het dan niet noodzakelijk dat de suikerbietenproductie elders in de Gemeenschap naar evenredigheid wordt verlaagd ?

Antwoord

(8 juni 1971)

1. In een artikel getiteld „Pourquoi la C.G.B. (Confédération Générale des Planteurs de betteraves) décide de lâcher les freins de la production pour 1971” („Waarom de Algemene Federatie van bietentelersverenigingen besluit voor 1971 de remmen op de produktie los te laten”) in het maandblad „Le betteravier français” van januari 1971 is het volgende gezegd: „Indien de prijzen een behoorlijk peil halen, zou in 1971 aan de telers kunnen worden aanbevolen om hun quota A en B en 10 % van het quotum C te produceren, waarbij de overschotten rechtstreeks en individueel tussen telers en fabrikanten zouden worden verhandeld”.

2. Frankrijk heeft tijdens de suikeroogst 1970/1971 ongeveer 2.880.000 ton, d. w. z. 120 % van zijn basisquotum geproduceerd. In de departementen van het moederland bedroeg deze produktie 2,48 miljoen ton, overeenkomende met 128 % van de basisquota van het moederland.

3. Indien de Franse bietentelers een suikerproduktie van 145 % van de basisquota zouden willen bereiken, zou hun bietenareaal moeten stijgen van 370.000 tot ongeveer 420.000 ha, hetgeen bij een normale oogst een extraproduktie van ongeveer 350.000 ton zou opleveren. Dit zou echter betekenen dat de producenten de algehele financiële verantwoording voor de gehele produktie boven de maximumquota, d. w. z. voor een hoeveelheid van ongeveer 200.000 ton, voor hun eigen rekening zouden moeten nemen.

Het bietenareaal voor de suikeroogst 1971/1972 zal volgens de eerste inlichtingen welke bij de Commissie zijn binnengekomen, ongeveer 385.000 ha bedragen.

4. en 5. Het beginsel van regionale specialisatie van de landbouwproduktie, welke eveneens voor de suikersector geldt, kan leiden tot wijzigingen in het regionale areaal, zoals uit onderstaande tabel blijkt :

Suikerbietenareaal

(1.000 ha)

Suikerjaar	Duitsland	Frankrijk (moederland)	Italië	Nederland	B.L.E.U.	E.E.G.
1968/1969	303	363	300	104	90	1.160
1969/1970	309	365	294	103	90	1.161
1970/1971	310	368	275	104	90	1.147
1971/1972 (p)	311	385	270	100	95	1.161

(p) = Taxaties.

Gezien het overschot van de suikerproduktie in de Gemeenschap, acht de Commissie het in ieder geval wenselijk dat het totale bietenareaal wordt verminderd. Een aanzienlijke uitbreiding van de ingezaaide oppervlakte zou ongetwijfeld van invloed zijn op het eventueel door de Commissie aan de Raad voor te stellen prijsbeleid voor suikerbieten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 49/71

van de heer Spénale

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 april 1971)

Betreft : Organisatie van vakbondsafdelingen in multinationale ondernemingen in de Gemeenschap

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 380/69 ⁽¹⁾, vermeldde de Commissie sub 3 : „Met een belangrijk aspect van het door de geachte Afgevaardigde ter sprake gebrachte vakverenigingsrecht, dat in het bijzonder verband houdt met de vertegenwoordiging der werknemers in multinationale ondernemingen, houdt de Commissie zich bezig bij haar

reeds vergevorderde voorbereidingen voor een voorstel inzake het Europese vennootschapsrecht. Andere studies hebben betrekking op het toepasbare recht en op de mogelijkheden en de juridische problematiek van de Europese collectieve arbeidsovereenkomsten”.

Kan de Commissie mededelen of deze studies, waarvan elf maanden geleden werd aangekondigd dat zij reeds ver waren gevorderd, tot een resultaat hebben geleid en zo ja, tot welk ?

Zo neen, binnen hoeveel tijd denkt zij dan haar voorstellen te kunnen indienen ?

⁽¹⁾ PB nr. C 56 van 11.5.1970, blz. 2.

Antwoord

(8 juni 1971)

De werkzaamheden betreffende een voorstel inzake een Europees vennootschapsrecht waarvan het geachte Parlementslid en de Commissie in haar antwoord van 25 april 1970 melding maken, hebben in het kader van de Commissie geleid tot het voorstel voor een verordening betreffende het Statuut voor Europese naamloze vennootschappen ⁽¹⁾. Dit voorstel werd op 30 juni 1970 aan de Raad voorgelegd en is thans in onderzoek bij het Europese Parlement en bij het Economisch en Sociaal Comité.

Titel V van dit voorstel van de Commissie behandelt de vertegenwoordiging van de werknemers in de S.E. (Societas Europaea). Volgens de bepalingen van deze titel wordt de vertegenwoordiging van de werknemers in de onderneming verzekerd door instelling van de Europese ondernemingsraad en door hun

vertegenwoordiging in de Raad van Toezicht. Bovendien bevat het voorstel voor een verordening uitdrukkelijk de mogelijkheid van het sluiten van collectieve arbeidsovereenkomsten tussen de Europese vennootschap en de in de onderneming zelf vertegenwoordigde vakverenigingen, waardoor de juridische grondslag voor de verwezenlijking van deze overeenkomsten is gelegd.

Wat betreft de bepaling van het recht dat op de internationale arbeidsverhoudingen van toepassing zal zijn, zal de Commissie binnenkort haar voorstellen bij de Raad indienen.

De Commissie heeft overigens aan een vooraanstaand hoogleraar gevraagd om een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheden om collectieve overeenkomsten te sluiten. De resultaten van deze arbeid zullen waarschijnlijk aan het einde van dit jaar beschikbaar zijn.

⁽¹⁾ PB nr. C 124 van 10.10.1970, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 68/71

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1971)

Betreft : Ontwerp van wet Retorsiewet Zeescheepvaart

1. Heeft de Commissie kennis genomen van de Memorie van Antwoord van de Nederlandse staatssecretaris voor Verkeer en Waterstaat, behorend bij het bij de Staten-Generaal aanhangige ontwerp van wet Retorsiewet Zeescheepvaart (Kamerstukken nr. 10523, nr. 6) en met name van hetgeen op blz. 9, linkerkolom over de E.E.G.-aspecten van dit ontwerp van wet wordt opgemerkt ?

2. Acht de Commissie de reden waarom de Nederlandse Regering dit ontwerp van wet niet voorafgaand officieel ter kennis van de Commissie heeft gebracht ; daar volgens deze regeling de E.E.G. in zijn huidige samenstelling een te beperkt kader biedt voor het onderhavige overleg en de onderhavige besluitvorming, waarbij behalve de vijf maritieme E.E.G.-landen ook een aantal andere maritieme landen zijn betrokken, afdoende ?

3. Heeft de Commissie kennis genomen van de erkenning van bedoelde staatssecretaris, dat de E.E.G. in beginsel de mogelijkheid zou bieden tot een nog nauwere samenwerking, althans tussen de E.E.G.-landen, bij het nemen van beslissingen op dit gebied en het treffen van tegenmaatregelen, en wel door het voeren van een eigen Gemeenschapspolitiek in dezen en mogelijk zelfs door het uitvaardigen en ten uitvoer leggen van eigen regels van de Gemeenschap voor het treffen van retorsiemaatregelen ?

4. Deelt de Commissie het oordeel, dat deze politiek en deze regels alleen dan enig nut zouden hebben, indien zij de volledige instemming zouden hebben van de mede hierbij betrokken, niet tot de Gemeenschap behorende maritieme landen ?

2. Is het ook aan de Commissie bekend dat geen der leden van de E.E.G. (en blijkbaar dus ook Nederland niet) in de huidige omstandigheden bereid is, steun te verlenen aan voorstellen tot het nemen van de daartoe vereiste Raadsbesluiten krachtens artikel 84, tweede lid, van het E.E.G.-Verdrag ?

6. Acht ook de Commissie de noodzaak of wenselijkheid van een en ander twijfelachtig, daar een zodanige „blokvorming” van de E.E.G.-landen onder de huidige omstandigheden eerder belemmerend dan bevorderend zou werken ten aanzien van het bereiken en bewaren van de zozeer noodzakelijke eenheid van denken en handelen van alle betrokken maritieme landen ? Zou een samenwerking tussen de maritieme landen aangesloten bij de „Consultative Shipping Group” in de plaats kunnen komen van de samenwerking tussen de landen van de Europese Gemeenschap of acht de Commissie een gemeenschappelijk optreden van de Lid-Staten van de Gemeenschap in deze C.S.G. een vanzelfsprekendheid die bij vrijwel alle internationale economisch-technische organisaties voorkomt ?

7. Is het waar, dat de Commissie overweegt de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijke actie op het gebied van de zeescheepvaart opnieuw aan de Raad voor te leggen, waarbij onder meer het vraagstuk van de vlagdiscriminatie aan de orde zou worden gesteld ? Zo ja, kan de Commissie mededelen wanneer zulks zal geschieden ?

8. Op grond van welke overwegingen meent de Commissie, dat ten aanzien van acties van de Lid-Staten op het onderhavige scheepvaartpolitieke terrein in het kader van internationale organisaties, die een economisch karakter dragen, artikel 116 van het E.E.G.-Verdrag van toepassing kan worden verklaard ?

Antwoord

(9 juni 1971)

1. De Commissie kent de Memorie van Antwoord van de Nederlandse Regering welke betrekking heeft op het ontwerp van wet Retorsiewet Zeescheepvaart (Handelingen van de Tweede Kamer van de Staten-Generaal, zitting 1970-1971 — 10.523 nr. 6), met name de daarin vervatte opmerkingen inzake een

communautaire actie op het in het onderhavige wetsontwerp behandelde gebied.

2. De Commissie is niet van oordeel dat de E.E.G. een te beperkt kader is om over eventuele maatregelen op dit gebied te beraadslagen of te beslissen. De

communautaire actie sluit overigens niet uit dat de E.E.G. uitvoerig overleg pleegt met derde landen die bereid zijn hieraan mede te werken.

3 en 4. De Commissie heeft kennis genomen van de door het geachte Parlements lid vermelde regeringsverklaring. Zij is echter van mening dat het absoluut noodzakelijk is op dit gebied een gemeenschappelijk beleid te voeren en dat dus tussen de landen van de E.E.G. een actie dient te worden beraamd welke verder reikt dan een enkele samenwerking. De samenwerking kan echter tot stand komen tussen de Gemeenschap als zodanig en de hierbij geïnteresseerde derde landen.

5. De Commissie kan niet vooruitlopen op het standpunt van de Raad als instelling van de Gemeenschap ten aanzien van enig voorstel dat de Commissie krachtens het E.E.G.-Verdrag, met name de artikelen 84, lid 2, en 113, aan de Raad zou kunnen voorleggen.

6. De Commissie twijfelt niet aan de wenselijkheid en zelfs niet aan de noodzaak van een communau-

taire aanpak van het probleem. Zij ziet met name niet waarom een initiatief in deze zin „eerder belemmerend dan bevorderend zou werken ten aanzien van het bereiken en bewaren van de zozeer noodzakelijke eenheid van denken en handelen van alle betrokken maritieme landen”.

7. In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 523/70 ⁽¹⁾ heeft de Commissie bevestigd dat zij voornemens is binnenkort aan de Raad maatregelen voor te stellen welke gericht zijn op de tenuitvoerlegging van een communautaire actie met betrekking tot de door sommige derde landen toegepaste vlagdiscriminaties.

8. De Commissie bevestigt dat artikel 116 van het E.E.G.-Verdrag dient te worden toegepast voor acties van de Lid-Staten in het kader van internationale organisaties die een economisch karakter dragen, voor zover de behandelde vraagstukken voor de gemeenschappelijke markt van bijzonder belang zijn, tenzij deze onderwerpen rechtstreeks onder de bevoegdheid van de Gemeenschap vallen.

⁽¹⁾ PB nr. C 33 van 7. 4. 1971, blz. 8.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 70/71

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 april 1971)

Betreft: Toepassing van de B.T.W. in de Lid-Staten op de as van gecremeerde overledenen

Volgens het tweede nummer van de jaargang 1971 van het „Consumer Affairs Bulletin” dat in Londen wordt uitgegeven door het Internationaal Coöperatief Verbond, veroorzaakt de toepassing van de B.T.W. bepaald macabere moeilijkheden.

Aangezien het Groothertogdom Luxemburg op zijn grondgebied geen enkele instelling voor lijkverbranding herbergt, wenden de betrokken families zich tot de dichtstbijzijnde crematoria, waaronder die te Straatsburg en Brussel.

Volgens bovengenoemd tijdschrift beschouwen de Franse belastingautoriteiten crematie als „een aan een particulier verleende dienst” en passen op deze dienstverlening de belasting over de toegevoegde waarde toe. De Luxemburgse instanties zijn, op grond van een strikte interpretatie van de wetten en voorschriften van het Groothertogdom, van mening dat de as van overledenen die naar Luxemburg

wordt teruggebracht het resultaat is van „een aan een buitenlandse onderneming opgedragen bewerking, onder wederinvoering van het eindproduct”, en heffen op hun beurt B.T.W.

Beweerd wordt dat dergelijke ongerijmdheden op dit gebied ook in de betrekkingen tussen Luxemburg en België voorkomen.

Kan de Commissie in ieder geval mededelen wat er gebeurt wanneer de as van een in een Lid-Staat gecremeerde overledene naar een andere Lid-Staat wordt vervoerd?

Wanneer de B.T.W. van toepassing wordt geacht (?), wat is dan de houding van elk der Lid-Staten in dit opzicht met betrekking tot de crematie? Hoe is het gesteld met de toepassing van het beginsel non bis in idem? Welke maatregelen heeft de Commissie ten aanzien van dit vraagstuk genomen om uit piëteit ten opzichte van de overledenen en hun verwanten de harmonisatie van de geldende voorschriften van de Zes te bespoedigen?

Antwoord

(7 juni 1971)

Onder voorbehoud van een diepergaand onderzoek dat zou kunnen worden uitgevoerd met betrekking tot nauwkeurig omschreven gevallen, is de Commissie van oordeel dat de door het geachte Parlements lid vermelde moeilijkheden van elke reële grond zijn ontbloeit en waarschijnlijk in de rubriek galgenhumor thuishoren. Uit de door de betrokken fiscale instanties verstrekte gegevens blijkt namelijk dat zich tot nu toe geen enkele moeilijkheid in de vermelde zin heeft voorgedaan.

Het is uitgesloten dat een stoffelijk overschot als zodanig, ook als het gecremeerd is, wordt beschouwd als een „produkt” dat bij „invoer” aan de B.T.W. onderhevig is, en dit geldt niet alleen voor Luxemburg maar voor alle andere Lid-Staten, zulks in tegenstelling tot het artikel nr. 2 van 1971 van het „Consumer Affairs Bulletin”.

Lijkverbranding is echter in sommige Lid-Staten aan belasting onderhevig. De huidige situatie is als volgt :

- *Frankrijk* : tarief van 17,6 %,
- *Bondsrepubliek Duitsland* : niet onderhevig aan B.T.W.,
- *Nederland* : ontheffing,
- *België* : tarief van 6 %,
- *Luxemburg* : het Groothertogdom bezit geen crematoria,
- *Italië* : In dit land is de B.T.W. nog niet ingevoerd.

Bij de toepassing van deze belasting is een zekere doorwerking niet uitgesloten. Dit zou zich bij voorbeeld kunnen voordoen als de familie van de overledene opdracht tot de gehele lijkbezorging geeft aan een Luxemburgse firma, aan wie de lijkverbranding wordt gefactureerd door een Franse onderneming. De eventueel met B.T.W. belaste lijkverbranding in Frankrijk zou dan deel uitmaken van de belastbare grondslag in Luxemburg. Een dergelijk gevolg kan trouwens worden vermeden, indien de factuur voor de lijkverbranding wordt betaald door de Luxemburgse firma namens en voor rekening van de familie van de overledene.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 76/71

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 april 1971)

Betreft : Instelling van een Raadgevend Comité voor de visserij

Kan de Commissie mededelen wat de betekenis is van de zinsnede in artikel 2, eerste alinea, van haar besluit van 25 februari 1971 betreffende de instelling van een Raadgevend Comité voor de visserij ⁽¹⁾, luidende :

„Het Comité kan door de Commissie worden geraadpleegd over alle sociale vraagstukken in de visserijsector met uitzondering van die welke werkgevers en werknemers in deze sector als zodanig aangaan” ?

⁽¹⁾ PB nr. L 68 van 22.3.1971, blz. 18.

Antwoord*(7 juni 1971)*

Bij besluit van 7 juni 1968 ⁽¹⁾, gewijzigd bij besluit van 29 juli 1969, werd bij de Commissie een pariteit Raadgevend Comité voor de sociale vraagstukken in de sector zeevisserij ingesteld.

Bij de instelling van het Raadgevend Comité voor de visserij, wiens bevoegdheid de vraagstukken van markten, structuren en bepaalde sociale aspecten omvat, moest dus worden vermeden dat de bevoegdheden elkaar zouden doorkruisen of overlappen. De bevoegdheden welke in artikel 2 van het besluit van 7 juni 1968 voor het paritaire Comité werden vastgesteld en welke woordelijk zijn herhaald in de geciteerde zin, vallen dus buiten de bevoegdheden van het Raadgevend Comité voor de visserij.

⁽¹⁾ PB nr. L 132 van 14. 6. 1968.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een beschikking van de Raad tot invoering van een gemeenschappelijk stelsel van heffingen op het gebruik van de verkeerswegen

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 29 maart 1971)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de totstandbrenging van een gemeenschappelijk vervoerbeleid de invoering van een gemeenschappelijk stelsel van heffingen op het gebruik van de wegen inhoudt; dat dit stelsel toepasselijk moet zijn op de wegen voor het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren, zodat een gezonde mededinging bij het vervoer wordt gewaarborgd;

Overwegende dat de invoering van een stelsel van heffingen op het gebruik van de wegen talrijke maatregelen omvat, die slechts geleidelijk kunnen worden vastgesteld en uitgevoerd; dat het evenwel van belang is nu reeds de strekking en de algemene beginselen van dit stelsel vast te stellen, ten einde het treffen van de uitvoeringsmaatregelen te vergemakkelijken en de onderlinge toenadering van het beleid van de Lid-Staten te bevorderen;

Overwegende dat het stelsel van heffingen aan een dubbel doel moet beantwoorden, namelijk tot een optimaal gebruik van de bestaande wegen bijdragen en alle noodzakelijke uitgaven voor de bouw en de exploitatie van de verkeerswegen ten laste van de gebruikers brengen; dat dit doel wordt bereikt indien aan de verschillende verkeerscategorieën de marginale maatschappelijke kosten in rekening worden gebracht, eventueel verhoogd met een toeslag, waarvan het bedrag zodanig wordt bepaald dat de

uitgaven voor de betrokken wegen volledig worden gedekt door de ontvangsten die hun gebruik oplevert;

Overwegende dat het voor een optimaal gebruik van de bestaande capaciteit wenselijk is de heffingen voor de verschillende verkeerscategorieën zoveel mogelijk te moduleren naar de verschillen in overeenkomstige marginale maatschappelijke kosten;

Overwegende dat het dienstig is de middelen te bepalen waarmee het stelsel van heffingen op het gebruik van de wegen bij het wegvervoer en bij de binnenscheepvaart moet worden toegepast; dat ten aanzien van personenauto's de mogelijkheid moet bestaan om op deze voertuigen een extra last te leggen waarvan het niveau niet alleen op grond van de budgettaire eisen maar ook met inachtneming van een complex van in hoofdzaak sociale overwegingen zal moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat het dienstig is om nu reeds de duur vast te stellen van de periode waarin het gemeenschappelijk stelsel van heffingen op het gebruik van de wegen geleidelijk in deze beide sectoren zal moeten worden ingevoerd, daarbij rekening houdend met de invloed die de beoogde maatregelen uitoefenen op de mededinging tussen de takken van vervoer; dat het door de Raad in dit verband vast te stellen programma en tijdschema echter eventueel op grond van de bereikte resultaten moeten kunnen worden aangepast;

Overwegende dat het, ten einde vanaf het begin van de invoering van het gemeenschappelijk stelsel billijke mededingingsvoorwaarden tussen de takken van vervoer te scheppen, geboden is te voorzien in de toekenning van compenserende vergoedingen aan de spoorwegondernemingen indien de gebruikers van de wegen voor het vervoer over de weg en over de

binnenwateren de uitgaven voor die wegen niet volledig zouden dragen ;

Overwegende dat de mogelijkheid dat de invoering van het stelsel van heffingen op het gebruik van de wegen ernstige economische en sociale moeilijkheden veroorzaakt in bepaalde bedrijfssectoren van een Lid-Staat niet kan worden uitgesloten ; dat het dienstig is te voorzien in de mogelijkheid om die moeilijkheden te overwinnen door middel van tijdelijke afwijkingen van de gemeenschappelijke bepalingen, en de procedure voor het toestaan van die afwijkingen te bepalen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Onder de voorwaarden en binnen de termijnen als vastgesteld in deze beschikking, wordt in de Gemeenschap een gemeenschappelijk stelsel van heffingen op het gebruik van de wegen voor het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren ingesteld.

Artikel 2

1. Het stelsel van heffingen op het gebruik van de wegen beoogt een zo goed mogelijk gebruik van de wegen te bevorderen en tevens voldoende ontvangsten op te leveren om de uitgaven van allerlei aard voor die wegen, die aan hun vervoersfunctie moeten worden toegerekend, te dekken.

Te dien einde moeten de heffingen voor de verschillende verkeerscategorieën gelijk zijn aan de marginale maatschappelijke kosten van het gebruik van de wegen door deze categorieën. Ingeval de ontvangsten uit deze heffingen minder zouden bedragen dan de uitgaven, moeten de marginale maatschappelijke kosten worden verhoogd met een evenwichtsheffing, die zodanig moet worden vastgesteld dat bedoelde uitgaven volledig worden gedekt.

2. De Raad stelt op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen regels vast voor het bepalen van de marginale maatschappelijke kosten en de evenwichtsheffingen.

Artikel 3

De uitgaven in de zin van artikel 2, lid 1, die gedurende een bepaalde periode moeten worden gedekt door de ontvangsten uit dezelfde periode omvatten de volgende, in de loop van die periode gedane uitgaven :

- de uitgaven voor de bouw, verbouwing en vernieuwing van de installaties, d. w. z. de investeringsuitgaven ;

- de uitgaven voor het onderhoud en de exploitatie van deze installaties en voor de beheersdiensten, d. w. z. de lopende uitgaven.

Indien de financiering van de investeringsuitgaven geschiedt met geleende middelen, moeten de ontvangsten uit de heffingen gedurende een bepaalde periode gelijk zijn aan de som van de volgende twee componenten :

- de in de loop van die periode gedane en niet door geleende middelen gedekte uitgaven ;
- de ten laste van die periode komende rente en aflossing van in vroegere perioden ter financiering van investeringsuitgaven aangeane leningen.

Artikel 4

De heffingen op het gebruik van de wegen worden zoveel mogelijk gedifferentieerd naar verkeerscategorieën waarvoor de marginale maatschappelijke kosten verschillen. Voor een zelfde verkeerscategorie worden verschillende heffingen toegepast in alle gevallen waarin de vaststelling daarvan gerechtvaardigd wordt door de verschillen in het gebruik van de wegen in de tijd en in de ruimte en voor zover de toepassing van die heffingen, rekening houdend met de inningskosten, met de beschikbare middelen mogelijk is.

Artikel 5

Voor autonoom geëxploiteerde kunstwerken, wegen of netten worden afzonderlijk heffingen op het gebruik van de wegen vastgesteld.

Artikel 6

1. Het stelsel van heffingen op het gebruik van de wegen wordt toegepast :

- voor de landwegen, door middel van de motorrijtuigenbelastingen, de brandstofbelastingen en de directe heffingen en
- voor de binnenscheepvaartwegen, door middel van vaargelden.

2. De aanwending van motorrijtuigenbelastingen en brandstofbelastingen als instrumenten voor het leggen van heffingen op het gebruik van de wegen vormt geen beletsel voor het instellen, met name uit belastingoverwegingen, van aanvullende heffingen op het houden van personenauto's of op het verbruik van de daarvoor bestemde motorbrandstof.

Artikel 7

1. De invoering van het stelsel van heffingen op het gebruik van de wegen geschiedt geleidelijk. Behoudens eventueel door de Raad overeenkomstig de bepalingen van lid 3 vastgestelde verlengingen

wordt zij voor de landwegen uiterlijk op 31 december 1981 en voor de binnenscheepvaartwegen uiterlijk op 31 december 1986 voltooid.

Het tijdschema voor de etappes en de in elke etappe te treffen maatregelen worden door de Raad op voorstel van de Commissie vastgesteld.

2. Indien tijdens de periode van invoering van het stelsel van heffingen de toepassing van maatregelen die voor een bepaalde etappe zijn vastgesteld in bepaalde bedrijfssectoren ernstige economische en sociale moeilijkheden veroorzaakt, kan de Commissie op verzoek van een Lid-Staat en na raadpleging van de andere Lid-Staten voor een beperkte periode afwijkingen van deze maatregelen toestaan. Deze afwijkingen moeten de invoering van het stelsel zo weinig mogelijk verstoren en mogen niet verder reiken dan strikt noodzakelijk is om de waargenomen moeilijkheden op te heffen.

3. Vóór het einde van elke etappe brengt de Commissie bij de Raad verslag uit over de resultaten

van de in die etappe toegepaste maatregelen. In het verslag wordt met name melding gemaakt van de eventueel overeenkomstig de bepalingen van lid 2 toegestane afwijkingen en worden eventueel voorstellen gedaan tot verlenging van de etappe of tot wijziging van de tijdens de volgende etappe uit te voeren maatregelen.

4. Tijdens de periode van invoering van het stelsel van heffingen worden aan de spoorwegondernemingen overeenkomstig door de Raad op voorstel van de Commissie vast te stellen gemeenschappelijke regels vergoedingen toegekend als compensatie voor de ontoereikende omvang waarin de uitgaven voor de wegen voor het vervoer over de weg en over de binnenwateren door de betrokken gebruikers worden gedekt.

Artikel 8

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad betreffende de levering van eiprodukten aan het Wereldvoedselprogramma

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 29 april 1971)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat er in de ontwikkelingslanden een aanzienlijke behoefte bestaat aan eiwitstoffen, waarvan voldaan kan worden door de levering van gedroogde eiprodukten die aan bepaalde kwaliteitsnormen voldoen,

Overwegende dat het Wereldvoedselprogramma de Gemeenschap om de levering van deze produkten heeft verzocht, voor de uitvoering van voedselhulpacties en ontwikkelingsprojecten in de ontwikkelingslanden ;

Overwegende dat de huidige situatie op de eiermarkt in de Gemeenschap en met name de aanwezige voorraden eiprodukten het mogelijk maken aan het verzoek van het Wereldvoedselprogramma te voldoen ;

Overwegende dat wanneer deze produkten ter beschikking van het Wereldvoedselprogramma wor-

den gesteld, er kosten voor de aankoop, het vervoer en de distributie moeten worden gemaakt ; dat deze levering tot aan het f.o.b.-stadium tegen een zo laag mogelijke prijs moet worden uitgevoerd en dat er daartoe een communautaire inschrijvingsprocedure moet worden vastgesteld ; dat er bovendien een bijdrage in de vervoer- en distributiekosten van de produkten moet worden geleverd ;

Overwegende dat de Gemeenschap voor de financiële lasten van deze levering moet opkomen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Er worden ter beschikking van het Wereldvoedselprogramma gesteld 500 ton gedroogde eieren uit de schaal van de post 04.05 B I a) 2 van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 2

Ter uitvoering van artikel 1 :

a) wordt een bedrag uitbetaald ter dekking van de aankoop van het produkt en de aanlevering tot in

het f.o.b.-stadium. Dit bedrag wordt uitbetaald aan degene wiens aanbieding op een communautaire inschrijving is aanvaard ;

- b) wordt een forfaitaire bijdrage toegekend voor de vervoer- en distributiekosten van de eiprodukten in de ontvangende landen. Deze bijdrage wordt toegekend aan de instantie die de werkzaamheden uitvoert.

Artikel 3

De wijze van toepassing van deze verordening en met name de inschrijvings- en leveringsvoorwaarden worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening nr. 122/67/EEG van de Raad van 13 juni 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ PB nr. L 117 van 19. 6. 1967, blz. 2293/67.

laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 436/70 ⁽²⁾.

Artikel 4

De kosten voortvloeiende uit de uitvoering van deze verordening worden aangewezen op het krediet voor Voedselhulp op de begroting van de Europese Gemeenschappen voor 1971, op grond van de overzichten van de uitgaven, die door de Lid-Staten aan de Commissie worden overgelegd.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

⁽²⁾ PB nr. L 55 van 10. 3. 1970, blz. 5.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad ter uitbreiding van de toepassing van de richtlijn van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid op degenen op wie het recht om verblijf te houden op het grondgebied van een Lid-Staat na er een betrekking te hebben vervuld van toepassing is

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 6 mei 1971)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 49 en 56, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de richtlijn van de Raad van 25 februari 1964 ⁽¹⁾ de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid heeft gecoördineerd en dat de Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Commissie van 29 juni 1970 ⁽²⁾ de voorwaarden heeft vastgesteld tot uitoefening van het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een Lid-Staat na er een betrekking te hebben vervuld ;

⁽¹⁾ PB nr. 56 van 4. 4. 1964, blz. 850/64.

⁽²⁾ PB nr. L 142 van 30. 6. 1970, blz. 24.

Overwegende dat het van belang is dat de bepalingen van de richtlijn van de Raad van 25 februari 1964 van nu af aan eveneens gelden voor degenen op wie de Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Commissie van toepassing is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD :

Artikel 1

De bepalingen van de richtlijn van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid, zijn van toepassing op de onderdanen van de Lid-Staten en hun familieleden die het recht om verblijf te houden op het grondgebied van een Lid-Staat op grond van de Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Commissie van 29 juni 1970 uitoefenen.

Artikel 2

Binnen een termijn van drie maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze

richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van deze maatregelen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstellen voor verordeningen (EEG) van de Raad

- I. betreffende de invoer in de Gemeenschap van visserijprodukten van oorsprong uit Marokko
- II. betreffende de invoer in de Gemeenschap van visserijprodukten van oorsprong uit Tunesië

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 14 mei 1967)

I

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad betreffende de invoer in de Gemeenschap van visserijprodukten van oorsprong uit Marokko

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de regeling bedoeld in bijlage 2 bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko door de inwerkingtreding van het gemeenschappelijk visserijbeleid is vervallen; dat de Gemeenschap op grond van artikel 10, lid 2, van bovengenoemde bijlage bij de totstandbrenging van de gemeenschappelijke ordening voor de visserijprodukten met de belangen van Marokko rekening moet houden;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 2142/70 van de Raad van 20 oktober 1970 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijprodukten⁽¹⁾ een regeling is ingesteld voor het handelsverkeer met derde landen, die gebaseerd is op de toepassing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, vergezeld van door de Gemeenschap eventueel te treffen maatregelen om verstoringen op haar markt te voorkomen; dat het mogelijk is aan de hierboven vermelde verplichtingen van de Gemeenschap ten opzichte van Marokko te voldoen, door aan dat land uitgebreide

tariefconcessies toe te kennen, die voor de produkten, welke onder hoofdstuk 3 van het gemeenschappelijk douanetarief vallen, tot vrijdom van recht kunnen gaan;

Overwegende dat, in afwachting van de vaststelling van een communautaire regeling voor de invoer uit derde landen van karpers en forellen en van conserven en bereidingen van sardines en tonijn, de vaststelling van de regeling van toepassing is op de invoer in de Gemeenschap van deze produkten van oorsprong uit Marokko, moet worden uitgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 1, lid 2, sub a), b), c), d) en g), van Verordening (EEG) nr. 2142/70 bedoelde produkten, met uitzondering van forellen en karpers die respectievelijk onder de onderverdelingen 03.01 A I a) en 03.01 A III van het gemeenschappelijk douanetarief vallen, welke van oorsprong zijn uit Marokko, mogen in de Gemeenschap met vrijdom van douanerechten worden ingevoerd.

Artikel 2

Van de produkten bedoeld in artikel 1, lid 2, sub e) en f), van Verordening (EEG) nr. 2142/70, met uitzondering van de bereidingen en conserven van sardines en de bereidingen en conserven van tonijn,

⁽¹⁾ PB nr. L 236 van 27.10.1970, blz. 5.

die respectievelijk onder de onderverdelingen 16.04 D en 16.04 E van het gemeenschappelijk douanetarief vallen, welke van oorsprong zijn uit Marokko, worden bij invoer in de Gemeenschap douanerechten geheven die gelijk zijn aan 25 % van de van toepassing zijnde douanerechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

II

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad betreffende de invoer in de Gemeenschap van visserijprodukten van oorsprong uit Tunesië

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de regeling bedoeld in bijlage 2 bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Tunesië door de inwerkingtreding van het gemeenschappelijk visserijbeleid is vervallen; dat de Gemeenschap op grond van artikel 10, lid 2, van bovengenoemde bijlage bij de totstandbrenging van de gemeenschappelijke ordening voor de visserijprodukten met de belangen van Tunesië rekening moet houden;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 2142/70 van de Raad van 20 oktober 1970 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijprodukten⁽¹⁾ een regeling is ingesteld voor het handelsverkeer met derde landen, die gebaseerd is op de toepassing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, vergezeld van door de Gemeenschap eventueel te treffen maatregelen om verstoringen op de markt te voorkomen; dat het mogelijk is aan de hierboven vermelde verplichtingen van de Gemeenschap ten opzichte van Tunesië te voldoen door aan dat land uitgebreide tariefconcessies toe te kennen, die voor de produkten, welke onder hoofdstuk 3 van het gemeenschappelijk douanetarief vallen, tot vrijdom van recht kunnen gaan;

Overwegende dat, in afwachting van de vaststelling van een communautaire regeling voor de invoer uit

derde landen van karpers en forellen en van conserven en bereidingen van sardines en tonijn, de vaststelling van de regeling die van toepassing is op de invoer in de Gemeenschap van deze produkten van oorsprong uit Tunesië, moet worden uitgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 1, lid 2, sub a), b), c), d) en g), van Verordening (EEG) nr. 2142/70 bedoelde produkten, met uitzondering van forellen en karpers die respectievelijk onder de onderverdelingen 03.01 A I a) en 03.01 A III van het gemeenschappelijk douanetarief vallen, welke van oorsprong zijn uit Tunesië, mogen in de Gemeenschap met vrijdom van douanerechten worden ingevoerd.

Artikel 2

Van de produkten bedoeld in artikel 1, lid 2, sub e) en f), van Verordening (EEG) nr. 2142/70, met uitzondering van de bereidingen en conserven van sardines en de bereidingen en conserven van tonijn, die respectievelijk onder de onderverdelingen 16.04 D en 16.04 E van het gemeenschappelijk douanetarief vallen, welke van oorsprong zijn uit Tunesië, worden bij invoer in de Gemeenschap douanerechten geheven die gelijk zijn aan 25 % van de van toepassing zijnde douanerechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

⁽¹⁾ PB nr. L 236 van 27.10.1970, blz. 5.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Goedkeuring van projecten, gefinancierd door het Europees Ontwikkelingsfonds

Naar aanleiding van de gunstige adviezen, uitgebracht door het Comité van het Europees Ontwikkelingsfonds in zijn 56e vergadering op 25 mei 1971, heeft de Commissie op 8 juni 1971 financieringsbesluiten genomen met betrekking tot de volgende voorstellen :

1. Republiek Mali :

- Economische infrastructuur
- Project nr. ML/314/71
- Voltooiing van het vliegveld van Bamako : 1.970.000.000 Mali franken, overeenkomende met circa 3.547.000 rekeeneenheden.
- Deze financiering is bestemd tot verhoging van de bij besluit van de Commissie van 10 december 1968 goedgekeurde kredieten (7.393.000 rekeeneenheden) om het nieuwe vliegveld van Bamako, de hoofdstad van Mali, te kunnen voltooien. Gezien de resultaten van de aanbesteding van het gedeelte infrastructuur, heeft de Commissie de kostenraming van het gehele project herzien. De overschrijding van de oorspronkelijke raming is voornamelijk te wijten aan de stijging van de kosten van de werkzaamheden, voortvloeiende uit de verschillende in Mali opgetreden monetaire ontwikkelingen, met name de devaluaties van de Mali franken in 1967 en 1969.

2. Democratische Republiek Somalia :

- Economische infrastructuur
- Project nr. SO/302/70
- Telecommunicatiesysteem met straalzenders en inrichting van twee telefooncentrales. Aanvullende financiering : 17.857.000 Somali Shilling, overeenkomende met circa 2.500.000 rekeeneenheden.
- Dit aanvullende bedrag is bestemd voor de financiering van een programma voor een

telecommunicatiesysteem met straalzenders en voor de inrichting van telefooncentrales, waarvoor de Commissie bij besluit van 7 november 1968 een bedrag van 3.275.000 rekeeneenheden beschikbaar heeft gesteld. Op grond van de resultaten van de aanbesteding besloot de Commissie deze aanvullende betalingsverplichting aan te gaan om het project te kunnen uitvoeren. In het programma werden evenwel enige kostenbesparende wijzigingen aangebracht. De HF-verbinding tussen Merca en Brava wordt niet uitgevoerd en de straalzenderverbindingen tussen Mogadiscio en Baïdoa enerzijds en tussen Mogadiscio en het noorden des lands anderzijds, worden vervangen door HF-radioverbindingen.

3. Republiek Dahomey :

- Sociale infrastructuur
- Project nr. DA/301/70
- Uitbreiding van de stadswaterleiding van Cotonou : 785.000.000 CFA franken, overeenkomende met circa 2.827.000 rekeeneenheden.
- Het project behelst de modernisering en uitbreiding van de bestaande watervoorziening van Cotonou, de hoofdstad van Dahomey, die sedert enkele jaren onvoldoende is om in de behoeften van de bevolking te voorzien. Het project omvat voornamelijk de aanleg van een nieuwe, 7,5 km lange persleiding, van 42 km primaire en 92 km secundaire distributieleidingen, de bouw van een zuiveringsstation, van een half ondergronds reservoir met een inhoud van 6.400 m³ en van een pompstation, alsmede de installatie van 42 straatfonteinjes en 2.000 particuliere aansluitingen.

De werkzaamheden en leveranties zullen worden aanbesteed volgens de voorschriften van het E.O.F.

**Bericht van aanbesteding nr. 960, uitgeschreven door de Republiek Opper-Volta, voor
een project gefinancierd door de Europese Economische Gemeenschap — Europees
Ontwikkelingsfonds**

Project nr. : 3.100.441.09.09

Overeenkomst nr. : 1014/HV

Betreft :

Modernisering van de weg Ouagadougou — Koupela (R.N.4) 2e tranche: vak Zorgho — Koupela ($\pm$ 37 km), in de Republiek Opper-Volta.

De werken, in één enkel perceel, omvatten in hoofdzaak :

- de voorbereiding van het wegbed (verwijderen van struikgewas, hakken van bomen, enz.) ;
- grondwerken voor de aanleg van het weglichaam (breedte van het wegplatform : 9 m) ;
- het winnen van de bouwmaterialen van ophoging, grint, zand en steenslag (gebroken graniet), waterwinning ;
- de bouw van kunstwerken ;
- het slopen en verbreden van bestaande kunstwerken ;
- de aanleg van de funderingslaag en van de basislaag in gekozen materialen ;
- penetratie over een breedte van 6,40 m van de uit twee lagen bestaande 6 meter brede slijtlaag van steenslag.

De werken omvatten :

- 155.000 m³ grondwerken,
- 80.000 m³ basislaag ;
- 220.000 m² uit twee lagen bestaande verharding ;
- slopen, verbreding en bouw van afwateringswerken ;
- aanleg van sloten en waterafvoeren.

Uitvoeringstermijn :

door de inschrijver voor te stellen (maximum tien (10) maanden).

Betaling :

De eventuele deelnemers wordt medegedeeld dat zij in hun inschrijving het percentage van de inschrijvingssom mogen aanduiden waarvan zij de betaling wensen in de valuta van het land waar zij gevestigd zijn.

Datum voor de indiening van de inschrijvingen :

De inschrijvingen, in de Franse taal, dienen uiterlijk op 8 oktober 1971, om 12 uur plaatselijke tijd, per aangetekend schrijven met ontvangstbevestiging zijn binnengekomen of tegen ontvangstbewijs zijn afgegeven bij: Monsieur le Directeur des travaux publics et de la construction, B.P. 30, Ouagadougou (République de Haute-Volta).

De inschrijvers die hun inschrijving aangetekend verzenden, dienen telegrafisch de referentie van de verzending (plaats, datum en nummer) mede te delen aan Monsieur le Directeur des travaux publics et de la construction, B.P. 30, Ouagadougou (Haute-Volta).

De inschrijvingen zullen worden geopend op 11 oktober 1971 om 9 uur plaatselijke tijd, in de kantoren van de Direction des travaux publics te Ouagadougou (Opper-Volta).

Het bestek,

in de Franse taal, kan op aanvraag worden verkregen bij de : Direction des travaux publics et de la construction (Services des études, programmes et travaux neufs), B.P. 30, Ouagadougou (Haute-Volta).

De aanvraag dient vergezeld te gaan van een op naam van de „Trésorerie de la Haute-Volta, compte spécial 300-13 (Fonds routier)” gestelde bankcheque van een bedrag van 25.000 CFA Fr. of 500 FF, 330 DM, 4.500 Bfr., 4.580 Lfr., 326 Nfl., 56.265 It. lire.

De bankcheque dient verplicht te zijn getrokken door een bank op een andere bank ten gunste van de verkoper.

Na ontvangst van de aanvraag en van de cheque zal het bestek, franco bestemming langs de snelste weg, aan de aanvrager worden toegezonden.

Het bestek ligt ter inzage bij :

1. Direction des travaux publics et de la construction de la Haute-Volta, B.P. 30, Ouagadougou.
2. Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal voor Ontwikkelingshulp, Wetstraat 200, B 1040 Brussel.

3. Voorlichtingsdiensten van de Europese Gemeenschappen te :

D 53 Bonn, Zitelmannstraße 22,
Den Haag, Alexander Gogelweg 22,
Luxemburg, Europees Centrum, Kirchberg,
F 75 Parijs 16e, rue des Belles-Feuilles 61,
I 00187 Rome, Via Poli 29.

Aanvullende inlichtingen :

Monsieur le Directeur des travaux publics et de la construction, B.P. 30, Ouagadougou (Haute-Volta).

De deelneming

aan de inschrijving staat onder gelijke voorwaarden open voor alle onderdanen en rechtspersonen van de Lid-Staten en van de landen, staten of gebieden overzee, geassocieerd met de Europese Economische Gemeenschap.

Bericht van inschrijving voor het leveren c.i.f. Jordaanse loshaven van meel van zachte tarwe ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1282/71 van de Commissie van 18 juni 1971

De Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel (EVSt-G), D 6000 Frankfurt/Main, Adickesallee 40 (interventiebureau), houdt in het kader van de communautaire voedselhulp een inschrijving voor aankoop op de interne markt van de Gemeenschap, met het oog op de levering c.i.f. Jordaanse loshaven van 8.609 ton meel van zachte tarwe bestemd voor het Hasjemitische Koninkrijk Jordanië.

I. Offertes

1. Offertes kunnen worden ingediend voor de in de bijlagen genoemde partijen, havens van inlading en Jordaanse loshaven. De offertes moeten uiterlijk op 2 juli 1971 om 12 uur per aangetekende brief of koerier⁽¹⁾ in het bezit van de Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel (EVSt-G) komen.
2. Per aangetekende brief of per koerier ingediende offertes moeten worden verzonden in een dubbele enveloppe; de binnenste dient verzegeld te zijn en moet als opschrift dragen „Inschrijving communautaire voedselhulp in Jordanië”; op de buitenste enveloppe moet het adres van het interventiebureau (EVST-G) worden vermeld.
3. Offertes die op een deel van de partij betrekking hebben zijn niet toegestaan.
4. In de offertes moeten behalve het adres van de inschrijver worden vermeld :

- a) nummer en gewicht van de partij waarvoor de offerte geldt ;
- b) de haven van inlading (zeehaven) ;
- c) de haven van lossing (zeehaven) ;
- d) de voorgestelde kosten per ton meel van zachte tarwe in „Duitse markten”.

De inschrijving heeft betrekking op meel van zachte tarwe in katoenen zakken van 50 kilogram bruto.

De zakken moeten als volgt gemerkt worden :

„Farine de froment — Don de la Communauté économique européenne”.

De kosten van weging, controle en verzekering moeten in de offerte begrepen zijn.

5. Elke offerte moet vergezeld gaan van :
 - a) het bewijs van het stellen van de sub II voorziene waarborg ;
 - b) de sub III genoemde verklaring ;
 - c) een enveloppe met de naam van de inschrijver.
6. Offertes die niet aan deze voorwaarden voldoen, worden niet in aanmerking genomen.

II. Waarborg

1. Elke inschrijver moet vóór het verstrijken van de termijn voor het indienen van de offertes een waarborg stellen in Duitse markten, overeenko-

⁽¹⁾ Offertes die per koerier worden overgebracht, dienen bij de EVSt-G te worden afgegeven tegen ontvangstbewijs.

mende met een tegenwaarde van 10 rekeneenheden per ton.

2. De in lid 1 bedoelde waarborg kan worden gesteld in contanten of in de vorm van een garantie van een kredietinstelling die beantwoordt aan de criteria van de Lid-Staat onder wiens bevoegdheid het interventiebureau valt.
3. Indien de offerte niet in aanmerking werd genomen of niet werd aanvaard, wordt de waarborg aan de inschrijver terugbetaald. De waarborg van de inschrijver aan wie de opdracht gegund wordt, blijft bestaan. Behoudens overmacht wordt de waarborg verbeurd, indien de betrokken inschrijver zijn verplichtingen niet binnen de vastgestelde termijn nakomt.

III. Verplichtingen

De offerte is slechts geldig indien zij vergezeld gaat van een verklaring van de inschrijver waarbij hij zich verplicht :

- a) het meel van zachte tarwe, welke de vereiste eigenschappen heeft, c.i.f. haven van lossing in Jordanië te leveren, waarbij de in bijlage II genoemde voorwaarden in acht moeten worden genomen ;
- b) de goederen vanaf de sub IV voorziene datum te verladen, waarbij de in bijlage I genoemde minimumlaadcapaciteit aangehouden moet worden en deze op zo kort mogelijke termijn c.i.f. te verschepen.

IV. Gunning

1. De opdracht wordt gegund aan de inschrijver die de gunstigste offerte heeft ingediend.
De inschrijver kan in geen geval afzien van de hem gegunde opdracht.
2. De inschrijvers ontvangen schriftelijk bericht over het resultaat van de inschrijving.
3. De datum met ingang waarvan het laden moet beginnen, is vastgesteld op 29 juli 1971. De termijn van inlading gaat in vanaf de datum van het begin van het laden, waarbij rekening wordt gehouden met de in bijlage I genoemde laadcapaciteit.

V. Geschilpunten

1. In het geval dat er een geschil mocht rijzen tussen de EVSt-G en de inschrijver aan wie de opdracht is gegund en dit geschil aan een arbitrageprocedure kan worden onderworpen, is de EVSt-G bereid een arbitragecontract af te sluiten.
2. Indien de sub I genoemde procedure niet wordt aanvaard, wordt het geschil aan een rechtbank voorgelegd. Alleen de rechtbank van Frankfort aan de Main is bevoegd.
3. De algemene verzendvoorwaarden van de Duitse vervoerders (Allgemeine Deutsche Spediteurbedingungen) zijn niet van toepassing.

BIJLAGE I

Nummer van de partij	Haven van inlading	Minimum aan te houden laadcapaciteit/dag	F.o.b. aan te leveren hoeveelheid
1	Havens van de Gemeenschap	Gebruiken van de haven	3.000 t
2			3.000 t
3			2.609 t

BIJLAGE II

Haven van lossing	Minimum aan te houden loscapaciteit	C.i.f. aan te leveren hoeveelheid
Akaba	Gebruiken van de haven	8.609 t

